

ENIOLOGIE

Věda

ČLOVĚKA

ZA HRANICÍ
PĚTI SMYSLŮ

CELISTVOST VE FREKVENČNÍ TERAPII
prof. Ing. Karel Bartušek, DrSc.

**ENIOLOGICKÝ POHLED
NA FUNGOVÁNÍ ORGANISMŮ**
Komentovaný výpis z knihy
BIOLOGIE VÍRY
od Dr. Bruce H. Liptona, Ph.D.
Ing. Ludvík Fritscher

WELLBEING NA PRACOVISKU
PhDr. Michaela Machajová, PhD., MPH

**VYSOKÁ OSOBNOSTNÍ CITLIVOST
– CO NÁM DÁVÁ A CO BERE**
PaedDr. et Mgr. Zuzana Vaňková

TECHNOLOGIE VÝVOJE KUŽELŮ ČAKER
Akad. doc. Mgr. Anatolij Vasilčuk, CSc.

ISSN 2336-4157

977233641500141406

Obsah

41. číslo časopisu obsahuje dvanáct vědeckých a vědecko-metodických prací osmi autorů. Je věnováno odborníkům všech eniologických oborů o člověku, přednášejícím vysokých škol, pracovníkům výzkumných ústavů, pedagogům, psychologům, lékařům, biologům, vychovatelům, každému, kdo PSI-fenomenálně vyvíjí svoji osobnost a všem, jež se zajímají o tyto obory a témata na profesionální, odborné nebo jen zájmové úrovni. Otištěné texty nemusejí vyjadřovat názor redakce.

Materiály zde zveřejněné mohou být využity jinými autory v jejich publikování pouze s uvedením názvu časopisu, jména autora, názvu článku a čísla stránky.

Tisk se uskutečňuje za finanční pomoci autorů vědeckých článků a sponzorů časopisu.

K vydání připravil: Ing. Věroslav Hudec

Obálka, sazba a grafika: Ing. arch. Jan Paclt, Sokolská 928, 696 42 Vracov, Česká republika, www.paclt.cz

Obálka a grafika: Monika Anna Wittelsbach, Brno, Česká republika

Formát: 297 × 210 mm (A4)

Tisk: Zapadoslovenské tlačiarne Skalica s.r.o., Mallého 60, 909 01 Skalica, Slovenská republika, www.zapadotlac.sk

Distribuci v ČR zajišťuje

Digiport.cz – e-časopis
Smluvní prodejci
Sovenio s.r.o., www.eniishop.cz

Distribuci v SR zajišťuje

Mediaprint-Kapa Pressegrasso, a.s.
Digiport.cz – e-časopis
Smluvní prodejci
Sovenio s.r.o., www.eniishop.sk

Předplatné pro ČR

Předplatné zajišťuje jménem vydavatele firma SEND Předplatné spol. s r.o., www.send.cz

Předplatné pro SR

MAGNET PRESS, SLOVAKIA s. r. o., www.press.sk

Objednávka starších výtisků

Sovenio s.r.o., www.eniishop.cz

Eniologie je univerzální vědou, která provádí výzkum informačních procesů, jevů a událostí v přírodě a společnosti, které není běžný člověk schopen zachytit a vnímat smyslovými orgány.

Děkujeme všem sponzorům – vlastníkům společností a lidem, kteří vytvářejí jejich hodnoty, za laskavou finanční, morální a materiální podporu, díky níž vám můžeme nabízet kvalitní papír, sazbu, tisk a také přijatelnou cenu časopisu.

Vědecké články a rubriky

Scientific articles and sections

- 1 Enioanatomická specifika vnějších částí jemnohmotných těl** (Akad. doc. Mgr. Anatolij Vasilčuk, CSc.)
Enioanatomical specificity of the outer parts of subtle bodies
- 3 Celistvost ve frekvenční terapii mentálního působení** (prof. Ing. Karel Bartušek, DrSc.)
Wholeness in frequency therapy of mental action
- 9 Pyramidy v Gíze jako kombinatorický systém (2)** (Mgr. Michal Černý)
The Pyramids of Giza as a combinatorial system (2)
- 14 Celostní, eniologický pohled na fungování živých organismů (1). Výpis z knihy Biologie víry od Dr. Bruce H. Liptona, Ph.D.** (Ing. Ludvík Fritscher)
A holistic, eniological view of the functioning of living organisms (1). Extract from the book The Biology of Belief by Dr. Bruce H. Lipton, Ph.D.
- 18 Ako vidí trauma naše telo** (doc. PhDr. Zuzana Hudáková, PhD.)
How our body sees trauma
- 23 Wellbeing na pracovisku. Cesta k udržaniu si zamestnancov a prosperity spoločnosti** (PhDr. Michaela Machajová, PhD., MPH)
Wellbeing in the workplace. The way to retain employees and prosperity of the company
- 28 Vysoká osobnostní citlivost – co nám v životě dává a co bere** (PaedDr. et Mgr. Zuzana Vaňková)
High personality sensitivity – what it gives us in life and what it takes away
- 32 Informačně-energetická výměna v 6 výkladech** (Akad. doc. Mgr. Anatolij Vasilčuk, CSc.)
Information-energy exchange in 6 interpretations
- 35 Specifické funkce světla zářivě zeleného jemnohmotného těla** (Akad. doc. Mgr. Anatolij Vasilčuk, CSc.)
Specific functions of the bright green subtle body

Eniologie v praxi

Eniology in practice

- 46 Světlo v nás** (Ing. Tomáš Havrda)
Light within us
- 53 Eniopsianatomická technologie vývoje čakerních kuželů – část 1.** (Akad. doc. Mgr. Anatolij Vasilčuk, CSc.)
Eniopsianatomical technology of chakras cones development – part 1.
- 61 Prezentace 3. a 4. dílu Eniologického slovníku encyklopedického mezidisciplinárního** (Akad. doc. Mgr. Anatolij Vasilčuk, CSc.)
Presentation of the 3rd and 4th part of the Eniological interdisciplinary encyclopedic dictionary
- 65 Extrakt ze zasedání Vědecké rady Západního centra eniologie ze dne 16. července 2023, č. 6** (prof. RNDr. V. Petlin, DrSc., Ing. L. Ševčuk, DrSc., RNDr. O. Bordun, DrSc., doc. J. Bryk, RNDr. R. Ivanická, DrSc., T. Čornovus)
Extract from the meeting of the Scientific Council of the Western Center of Eniology of July 16, 2023, No. 6
- 65 Recenze na šestidílný Eniologický slovník encyklopedický mezidisciplinární. Výukovou příručku A. Vasyľchuka.** (prof. RNDr. V. Petlin, DrSc.)
Review of the six-volume Eniological interdisciplinary encyclopedic dictionary. A. Vasyľchuk's teaching manual.
- 65 Recenze na knihu Vasyľchuka A. L. Eniologický slovník encyklopedický mezidisciplinární. Výuková příručka** (prof. MUDr. L. P. Matešuk-Vaceba, DrSc.)
Review of the book by Vasyľchuk A. L. Eniological interdisciplinary encyclopedic dictionary. Teaching manual
- 67 Autoři vědeckých a vědecko-odborných článků**
Authors of scientific and scientific-professional articles
- 68 Výběr z připravovaného 42. čísla**
Selection from the upcoming 42nd issue

Proč vynakládala egyptská civilizace tak obrovské úsilí na stavbu gigantických pyramid? Podíváme-li se na ně z pohledu pythagorejských čísel a kombinatoriky, dospějeme k překvapivým závěrům. Jedním z cílů mohlo být složit dohromady Hórovo oko, a dosáhnout tak finálního splynutí s Bohem. Výzkumník Douglass A. White publikoval názorný postup skládání Hórova oka v 64 krocích, který může sloužit jako konkrétní návod pro harmonizaci a vzestup k vyšším, sjednocujícím úrovním.

Michal Černý

Novinář a spisovatel, freelancer (Sokolov, Česká republika),
externí redaktor časopisů CHIP, Computerworld, Regenerace, Vital,
!Argument, Wired (Praha, Česká republika)
Journalist and writer, freelancer (Sokolov, Česká republika),
external editor of CHIP, Computerworld, Regenerace, Vital,
!Argument, Wired (Prague, Czech Republic)

Pyramidy v Gíze jako kombinatorický systém (2)

The Pyramids of Giza as a combinatorial system (2)

Článek byl zařazen po recenzním řízení

Anotace. Podle představené hypotézy byly egyptské pyramidy v Gíze postaveny v souladu s modelovým řádem tří a osmi počátků, a jejich struktura je tak nápadně podobná číselné struktuře *Knihy proměn*. Smyslem pyramid bylo kombinatoricky složit *Oko Boha Hóra*, rozsekané v bitvě na šest částí (64 hexagramů). Výzkumník Douglass A. White publikoval názorný postup skládání Hórova oka v 64 krocích, který může sloužit jako konkrétní kombinatorický návod pro harmonizaci a vzestup k vyšším, sjednocujícím úrovním.

Annotation. According to the hypothesis, the Egyptian pyramids at Giza were built in the model order of three and eight origins, and their structure is similar to the numerical structure of the *Book of Changes (I Ching)*. The purpose of the pyramids was to combinatorially assemble the *Eye of God Horus*, divided in the battle into six parts (64 hexagrams). Researcher Douglass A. White has published procedure for assembling the *Eye of Horus* in 64 steps, which can serve as a concrete combinatorial guide for harmonizing and ascending to higher, unifying levels.

Klíčová slova: pyramidy, Egypt, Gíza, Čína, 64, hexagram, trigram, *Kniha Proměn*, filosofie, historie, mytologie, mystika, *Oko Boha Hóra*, kombinatorika, Cheops, Chefren, Menkaure, teorie tří a osmi počátků, fyzika, Nassim Haramein, mer-ka-ba, Květ života.

Key words: pyramids, Egypt, Giza, China, 64, hexagram, trigram, *The Book of Changes*, philosophy, history, mythology, mysticism, *The Eye of Horus*, combinatorics, Cheops, Chephren, Menkaure, three and eight origins theory, physics, Nassim Haramein, mer-ka-ba, Flower of Life.

Úvodem si připomeňme závěry o egyptských pyramidách, k nimž jsme dospěli v článku *Pyramidy jako kombinatorický systém (1)* (Eniologie člověka, číslo 40). V tomto textu jsme jako klíč k objasnění jejich funkce použili **teorii struktury tří a osmi počátků (3P a 8P)**, jak ji popsal jihokorejský vědec J. W. Park [1]. Na základě rozpoznání číselné struktury pyramid, a její podobnosti s numerickým systémem *Knihy Proměn (I-ting)*, jsme uvedli hypotézu, že v systému těchto staveb hrála roli mj. také kombinatorika. Celá lokalita by se tak zjednodušeně dala zpodobnit ilustrací (Obr. 1).

Na krajích komplexu vidíme dvě osmistěnné pyramidy – Cheopsovu a Menkaurovu – které se nacházejí v základně trojúhelníku, analogicky jako dvojice protikladů yin a yang. Podle této hypotézy dodával Menkaure první z osmi trigramů, Cheops druhý z osmi trigramů, a v Chefrenovi – jakožto středním neutro prvku – se slučovalo osm trigramů krát osm trigramů z obou krajních pyramid, čímž vznikalo 64 kombinací hexagramů (znaku složeného ze šesti čar). Za osm trigramů

si můžeme dosadit frekvence zvuku či světla, tedy například osm tónů hudební oktávy, či osm základních barev. To názorně demonstrují flash aplikace GIZA.SWF a GIZA64.SWF, dostupné ke stažení na webu <http://giza64.euweb.cz> [2]. Sloučením osmi frekvencí z obou krajních pyramid pak vznikalo 64 tónů, tedy rozsah piana – osm oktáv.

Podle egyptské mytologie bylo *Oko Boha Hóra* v boji rozsekáno zlým Sethem na šest částí (tedy na hexagram, resp. 64 kombinací hexagramů). Pyramidy tak vytvářely 64 kombinací na cestě ke sjednocení s Bohem, a jejich cílem tak bylo, obrazně řečeno, „složit oko Boha Hóra“ a obnovit tak původní jednotu [3].

Cheops a Menkaure jako spojené protiklady

Dosavadní texty publikované k tématu egyptských pyramid zpravidla neberou v úvahu, že Cheopsova a Menkaurova pyramida v tomto systému náležejí k sobě, tvoří dialektickou dvojici v základně trojúhelníku, zatímco Chefren, jakožto střední neutro prvek, je postaven na jeho vrcholku.

kova teorie naznačuje, že evoluce je založena na „poučné“, kooperativní interakci mezi organismy a jejich prostředím, která v dynamickém světě změn umožňuje formám života přežít a vyvíjet se. Domníval se, že organismy získávají a předávají zkušenosti o potřebném přizpůsobení pro jejich přežití v měnícím se prostředí. Toto vysvětlení je proti Darwinově teorii mnohem méně drsné a není postaveno na předpokladu náhodných mutací, a že nejlepší a nejsilnější v boji o přežití zvítězí. Navíc Darwinovský důraz na zdatnost jedince snižuje význam společenské kooperace v evoluci. Lamarckova evoluční teorie, která přišla s poznatkem, že se člověk vyvinul z nižších forem života, byla brzy církví odmítnuta jako kacířství. Ke kritice se přidali i mnozí vědci a tím napomohli ke zničení jeho vědecké reputace, a tak upadl v zapomnění. Přesto se dnes k lamarckovské teorii znovu někteří biologové přiklánějí a tvrdí, že mutace vedoucí k evoluci vznikají z potřeby organismu adaptovat se na život ohrožující tlaky vnějšího prostředí, takže nejsou náhodné. **Adaptivní mutace** znamenají záměrnost biologické evoluce – účel přizpůsobit se převládajícím podmínkám okolního prostředí, jež ovlivňuje vše živé.

Biologie systémů

Dnešní chápání kooperace v přírodě jde mnohem dále než ke snadno pozorovatelným příkladům. Biologové si stále více uvědomují, že živočichové se vyvíjeli spolu (a nadále s nimi koexistují) s různými uskupeními mikroorganismů, které jsou nutné pro normální zdraví a vývoj. Studiu těchto vztahů se nyní věnuje rychle se rozvíjející oblast biologie zvaná **biologie systémů**. Nyní si vědci uvědomují, že geny – informace se sdílejí nejenom mezi jednotlivými příslušníky téhož druhu, ale také mezi příslušníky různých druhů. Toto sdílení genetické informace prostřednictvím transferu genů urychluje evoluci, protože organismy mohou získat „naučené“ zkušenosti od ostatních organismů. Toto sdílení informací není náhodné. Je to metoda přírody, kterou zvyšuje šance biosféry na přežití. Britský vědec Timothy Lenton podává důkazy o tom, že evoluce je více závislá na interakci mezi druhy než na interakci mezi jedinci v rámci jednoho druhu. Evoluce se stává spíše záležitostí přirozeného výběru skupin než přirozeného výběru jednotlivců.

Jednou z nejnápadnějších oblastí, kde jsme ignorovali význam spolupráce mezi organismy, je naše vlastní tělo. Faktem je, že stovky bilionů bakterií, většinou ve střevech, jsou pro naše přežití naprosto nezbytné, a je jich až desetkrát tolik než buněk v lidském těle. Protože tělo nemůže bez svých mikrobů přežít (společně jim říkáme **mikrobiom**), jsou funkčním ekvivalentem kteréhokoliv z našich životně důležitých systémů. Díky (pozdímu) poznání významu mikrobiomu jsou nyní lidé a většina dalších organismů správně definováni jako superorganismy (složitě, komplexní organismy složené z mnoha menších organismů). Badatelé zjistili, že lidské geny ovlivňují genetiku mikrobiomu a že geny mikrobiomu regulují geny v našich buňkách. Ukazuje to na informační propojení biopole buněk člověka s biopolem mikrobiomu, takže je zde komplexní biopole celého organismu člověka. Doktor Martin J. Blaser, ředitel projektu Lidský mikrobiom na New York University, ve své alarmující knize *Mizející mikroby* (2015) – ukazuje, jak nadměrné užívání antibiotik vyvolává epidemie moderní doby a varuje nejen před rezistencí vůči antibiotikům, ale hovoří i o snižující se rozmanitosti lidského mikrobiomu, která

vede k tomu, že se zvyšuje naše náchylnost k chronickým onemocněním – od alergií a astmatu až k diabetu a obezitě.

Z výše uvedených poznatků se jeví genetické inženýrství jako nebezpečné zasahování do biosféry. Zavedením geneticky modifikovaných organismů do přírody může změnit celou biosféru tak, jak si to ani nedokážeme představit. Například vedle geneticky modifikovaných zemědělských plodin může dojít druhotně ke vzniku vysoce odolných druhů superplevelů.

Genetika

S objevem genů (DNA a pracovních kopií RNA), jako nositeli dědičnosti, se vědci zaměřili až příliš jednostranně na jejich důležitost pro růst a zdraví živých organismů. Převládla víra, že geny řídí biologii – genetický determinismus. A tak mnoho vědců i ostatních lidí věří, že jsme podřízeni moci svých genů. Pro mnohé nemoci se hledají chybné geny a cesty, jak je opravit. Pokud lidé věří, že geny ovlivňují jejich život, tak své špatné návyky a nezdravé svádějí na to, že za to nemůžou a jsou obětí svých špatných genů. Jak se však později ukázalo, tento zjednodušený pohled, bez ohledu na vliv prostředí, byl hrubou chybou. Neboť je zde zásadní otázka – co geny aktivuje? Odpověď elegantně zformuloval v roce 1990 H. F. Nijhot. „Pokud je nějakého genu zapotřebí, musí přijít signál z prostředí – nikoliv vnitřní schopnost genu samotného – který aktivuje expresi takového genu“. **Aktivace potřebných genů k růstu buněk, jejich specializaci pro různé funkce (tkáň, orgány) a tvorbě celého organismu, přichází také z nehmotného informačního biopole organismu (kvantového komplexního životního programu), jakožto programového předurčení, které řídí jeho růst a vývoj od první zárodečné buňky po oplození. Pro zjednodušenou představu si můžeme geny představit jako různé plány na tvorbu bílkovin, které jsou svázány do knihy (páru chromozomu). Těchto knih je v každé buňce větší množství, u člověka je to 23 knih (párů lidských chromozomů). Tyto plány se samy nespustí, je zapotřebí vnější zásah, jak je popsáno výše.**

Člověk má přibližně 20 000 genů, mnohem menší a jednodušší myš má přibližně stejný počet genů. V čem je tedy rozdíl

ktorá sa dá napraviť konkrétnymi liekmi, začali široko akceptovať média, verejnosť aj lekárska profesia [7]. Lieky na mnohých miestach nahradili terapiu a umožnili pacientom potlačiť problémy bez toho, aby sa venovali riešeniu príčin, ktoré ich spôsobujú.

Psychiatrické lieky majú jednu zásadnú nevýhodu – môžu odvádzať pozornosť od riešenia prvotnej príčiny. Model chorého mozgu berie ľuďom kontrolu nad svojim osudom a riešenie ich problémov vkladá do rúk lekárom a poisťovniam. Pravdepodobnosť predpísania antipsychotickej liečby je u detí z rodín s nízkym príjmom štyrikrát vyššia ako u detí z rodín so súkromným zdravotným poistením. Medicína hlavného prúdu (mainstreamová) je presvedčená, že život možno zlepšiť len chemickými látkami. Len zriedkakedy vezme do úvahy fakt, že fyziológiu a vnútornú rovnováhu možno naozaj zmeniť aj inak ako liekmi [2].

Adaptácia alebo choroba Model založený na poruchách mozgu prehlíada štyri základné pravdy:

1. Našej schopnosti zničiť jeden druhého sa vyrovná naša schopnosť uzdraviť jeden druhého. Kľúčom k navráteniu zdravia je obnoviť vzťahy a spoločnosť.
2. Jazyk nám dáva moc zmeniť seba aj druhých rozprávaním o našich skúsenostiach – pomáha nám definovať, čo vieme, a nájsť spoločný zmysel.
3. Máme schopnosť regulovať svoju fyziológiu, a to vrátane tzv. vôľou neovládateľných funkcií tela a mozgu – pomocou dýchania, pohybu a dotyku.
4. Môžeme zmeniť sociálne podmienky a vytvoriť prostredie, v ktorom sa deti aj dospelí budú cítiť bezpečne a prosperovať.

Keď ignorujeme tieto základné rozmery ľudskosti, oberáme pacientov o množstvo spôsobov, ako sa dostať z traumy

a obnoviť svoju samostatnosť. Ak je trpiaci človek počas procesu liečby pacientom a nie jej účastníkom, oddeľuje sa od svojho spoločenstva aj od vnútorného pocitu vnímania seba samého (svojho ja) [13].

Záver

Väčšina ľudského utrpenia súvisí s láskou a so stratou. Úlohou terapeuta je pomáhať ľuďom „priznať si, prežiť a niesť“ realitu života so všetkými radosťami aj utrpením. Najväčším zdrojom nášho utrpenia sú lži, ktoré sami sebe navrávame. Ľuďom sa nikdy neulaví, ak nebudú vedieť, čo vedia, a cítiť, čo cítia. Uzdravenie závisí od skúsenostných poznatkov – plnou kontrolou nad svojim životom, priznať si realitu svojho tela so všetkými jeho živočíšnymi rozmermi.

Literatúra

1. Baker, G. R. a kol. 2001. The Canadian Adverse Events Study: The Incidence of Adverse Events Among Hospital Patients in Canada, *Canadian Medical Association Journal* 170, č. 11 (2004): 1678 – 1686.
2. Bessel van der Kolk, MD, 2022. Telo si pamätá. Vydavateľstvo TATRAN, Bratislava, 2022. ISBN 978-80-222-1286-2.
3. Deacon, B. J., Lickel, J. J. 2009. On the Brain Disease Model of Mental Disorders, *Behavior Therapist* 32, č. 6 (2009).
4. Felitti, V. at al., 1998. Relationship of Childhood Abuse and Household Dysfunction to Many of the Leading Causes of Death in Adults: The Adverse Childhood Experiences (ACE) Study, *American Journal of Preventive Medicine* 14, č. 4 (1998): 245 – 258.
5. France, C. M., Lysaker, P. H., Robinson, R. P. 2007. The 'Chemical Imbalance' Explanation for Depression: Origins, Lay Endorsement, and Clinical Implications, *Professional Psychology: Research and Practice* 38 (2007): 411 – 420.
6. Insel, T. R. 2007. Neuroscience: Shining Light on Depression, *Science* 317, č. 5839 (2007): 757 – 758.
7. Jackson, G. E. 2011. *Rethinking Psychiatric Drugs: A Guide for Informed Consent* (Bloomington, In: AuthorHouse, 2005); Robert Whitaker, *Anatomy of an Epidemic: Magic Bullets, Psychiatric Drugs and the Astonishing Rise of Mental Illness in America* (New York: Random House, 2011).
8. Koenig M., Grafman, J. 2009. Posttraumatic Stress Disorder: The Role of Medial Prefrontal Cortex and Amygdala, *Neuroscientist* 15, č. 5 (2009): 540 – 548.
9. McFarlane A. C. a kol. 2001. Posttraumatic Stress Disorder in a General Psychiatric Inpatient Population, *Journal of Traumatic Stress* 14, č. 4 (2001): 633 – 645.
10. Milad, M. R., Vidal-Gonzalez I., Quirk, G. J. 2004. Electrical Stimulation of Medial Prefrontal Cortex Reduces Conditioned Fear in a Temporally Specific Manner, *Behavioral Neuroscience* 118, č. 2 (2004): 389.
11. Roozendaal, B., McEwen B. S., Chattarji, S. 2009. Stress, Memory and the Amygdala, *Nature Reviews Neuroscience* 10, č. 6 (2009): 423 – 433.
12. Shin, L. M., Rauch S. L., Pitman, R. K., 2006. Amygdala, Medial Prefrontal Cortex, and Hippocampal Function in PTSD, *Annals of the New York Academy of Sciences* 1071, č. 1 (2006): 67 – 79.
13. Taylor G. J., Bagby, R. M. 2004. New Trends in Alexithymia Research, *Psychotherapy and Psychosomatics* 73, č. 2 (2004): 68 – 77.

nými podmienkami. Wellbeing zahŕňa kvalitu života a schopnosť ľudí a spoločností prispievať sebe samým v pozitívnom zmysle [2, 4]. Kľúčovým spoločným prvkom je, že wellbeing je viac než len absencia negatívnych okolností, ako je choroba; skôr zahŕňa aj pozitívne vlastnosti, akými sú kvalita práce alebo šťastie. Definícia, ktorú obhajujú Waddell a Burton [5] tvrdí, že wellbeing predstavuje „subjektívny pocit byť zdravý, šťastný, spokojný a pohodlne sa cítiaci vo svojom živote.“ Širšia definícia, ktorá zaznela na konferencii v Helsinkách ešte dodáva, že: „prekvitajúci zamestnanci dosahujú svoj plný potenciál pre svoj vlastný prospech a prospech organizácie“ [6]. Zameranie sa na wellbeing podporuje sledovanie spravodlivého rozdelenia zdrojov, celkovej prosperity a udržateľnosti. Wellbeing spoločnosti môže byť určený tým, do akej miery je spoločnosť odolná, buduje kapacity schopné konať a je pripravená prekonávať výzvy [2, 4]. Vo všeobecnosti je možné tvrdiť, že wellbeing jednoducho znamená dobrý pocit. Ale odkiaľ sa tento dobrý pocit berie? Wellbeing vychádza z našich myšlienok, činov a skúseností, nad ktorými máme väčšinou kontrolu. Napríklad, keď myslíme pozitívne, máme tendenciu mať väčšiu emocionálnu pohodu. Keď sa usilujeme o zmysluplné vzťahy, máme tendenciu mať lepšiu sociálnu pohodu. A keď stratíme prácu alebo ju nenávidíme, máme tendenciu mať horšiu pracovnú pohodu. Tieto príklady odhaľujú, aký široký wellbeing je a čo všetko v sebe zahŕňa [7]. Na wellbeing človeka je potrebné sa pozeráť holisticky a uvedomiť si, že sa skladá z viacerých dimenzií (fyzická pohoda, mentálna pohoda, emocionálna pohoda, sociálna pohoda, kariérna pohoda, finančná pohoda, pracovná pohoda), ktorých fungovanie na

určitej úrovni je pre dosiahnutie celkového wellbeingu nevyhnutné. Wellbeing sa aktívne snaží pochopiť a naplniť individuálne ľudské potreby – čo umožňuje dosiahnuť stav, v ktorom človek prekvitá a je schopný realizovať svoj plný potenciál vo všetkých aspektoch života.

Wellbeing na pracovisku

V tomto článku upriamujeme našu pozornosť práve na oblasť wellbeingu na pracovisku ako účinného nástroja na zvyšovanie produktivity spoločnosti. Nakoľko trávime v práci viac ako 1/3 svojho produktívneho života, má budovanie pohody na pracovisku veľký vplyv na našu celkovú pohodu. Harvard Business Review dospel k nasledujúcej definícii pohody na pracovisku: „Pohoda na pracovisku predstavuje organizovaný program sponzorovaný zamestnávateľom, ktorý je navrhnutý na podporu zamestnancov (a niekedy aj ich rodín) pri prijímaní a udržiavaní správania, ktoré znižuje zdravotné riziká, zlepšuje kvalitu života, zvyšuje osobnú efektivitu a prospieva konečnému výsledku organizácie“ [8]. Výskum orientovaný na prepojenia medzi wellbeingom zamestnancov a výkonnosťou spoločnosti neustále rastie a všetky výsledky ukazujú rovnakým smerom: wellbeing zamestnancov má kritický vplyv na mnohé oblasti výkonnosti podniku. Napríklad nízka pohoda na pracovisku vedie k vyššej miere absencií a má vplyv na udržanie si zamestnancov [9]. V širšom zmysle si udržiavanie produktivity pracovníkov, organizácií a národov vyžaduje pochopenie vzťahu medzi zdravím a blahobytom pracovnej sily a ďalšími faktormi, ktoré ovplyvňujú národný hospodársky rast [10]. Výskum a intervencie zamerané na zdravie a pohodu sa musia zamerať nielen na faktory na individuálnej úrovni, ale čo je dôležitejšie, na faktory na úrovni organizácie a spoločnosti, pretože wellbeing jednotlivca neexistuje sám o sebe alebo na pracovisku, ale skôr v sociálnom kontexte [11].

Poškodenia zdravia súvisiace s prácou

Povaha práce môže byť prospešná aj škodlivá. Všeobecne platí, že väčšina modelov v oblasti ochrany zdravia pri práci a wellbeingu sa zameriava na stresory a nebezpečenstvá v zamestnaní a zanedbávajú potenciálne pozitívne účinky práce, ako napríklad príjem, angažovanosť, osobný rast a vzdelávanie [12]. Naopak, je dobre známe, že okrem pracovných rizík, je absencia z práce (nezamestnanosť alebo podzamestnanosť) hlavným stresorom a príčinou ochorení [13].

Z nášho pohľadu je problematika kvality pracovného prostredia komplexná téma, ktorej sa nevenuje toľko pozornosti, koľko si zaslúži. Ako vyplýva aj zo štúdie KOZ SR (Konfederácia odborových zväzov Slovenskej republiky), je potrebné sa zaoberať zásadným zlepšením zamestnaneckého prostredia. Zlý zdravotný stav populácie a sociálne problémy z toho plynúce sa nám totiž v budúcnosti negatívne prejavujú nielen na hospodárstve, ale aj na stave verejných financií. V aktuálnej štúdii KOZ SR venovanej kvalite zamestnaneckého prostredia boli zverejnené dáta Eurofoundu poukazujúce na fakt, že slovenské pracovné prostredie je z hľadiska podielu napätých pracovných miest najhoršie v EÚ. O napätom pracovnom mieste hovoríme vtedy, ak sú zamestnanci neprimerane zaťažení v práci, čo znamená nielen riziko zhoršeného zdravia, ale aj zhoršeného blahobytu (prospechu). A to v krátkodobej, i dlhodobej perspektíve. Práve u takýchto pracovníkov, na ich konkrétnych pracovných miestach, je potrebné zlepšovať kvalitu pracovného prostredia.

Zuzana Vaňková

Soukromá praxe psychologického poradenství (okres Břeclav, Česká republika)
Private practice of psychological counseling (Břeclav district, Czech Republic)

Vysoká osobnostní citlivost – co nám v životě dává a co bere

High personality sensitivity – what it gives us in life and what it takes away

Článek byl zařazen po recenzním řízení

Abstrakt. Vysoká citlivost je ve skutečnosti předmětem výzkumu déle než padesát let. Výzkumy byly prováděny jak u miminek, tak u malých a starších dětí. Dříve však byla popisována jinými pojmy, například nízký sensorický práh, inhibovanost, ustrašenost, vrozená plachost, přecitlivělost či neprůbojnost. Na základě těchto výzkumů a teorií osobnosti dnes disponujeme se silným základem osobnostních predispozic, které jsou na základě rysů sestaveny do pěti faktorů. Jedním z těchto pěti faktorů osobnosti je osobnostní emocionalita v běžném pojmenování osobnostní citlivost, v psychologii a psychiatrii se ještě stále používá pojem neuroticismus.

Abstract. In fact, high sensitivity has been the subject of research for more than fifty years. Research has been conducted on both babies and young and older children. Previously, however, it was described by other terms, such as low sensory threshold, inhibition, fearfulness, innate shyness, hypersensitivity or impenetrability. Based on these researches and personality theories, today we have a strong foundation of personality predispositions, which are compiled into five factors based on traits. One of these five personality factors is personality emotionality, commonly known as personality sensitivity, the term neuroticism is still used in psychology and psychiatry.

Klíčová slova: osobnostní emocionalita, citlivost, sensorická integrace, hypersenzitivita, přehlcení, sensorický profil.

Key words: personal emotionality, sensitivity, sensory integration, hypersensitivity, overeating, sensory profile.

V některých mých článcích v časopisu Eniologie člověka jsem se odkazovala na osobnostní predispozice a jejich význam v našem každodenním životě. Od dětství se všichni setkáváme s pojmy nízký sensorický práh, inhibovanost, ustrašenost, vrozená plachost, přecitlivělost či neprůbojnost, a také osobnostní emocionalita (v běžném pojmenování osobnostní citlivost), v psychologii a psychiatrii se ještě stále používá pojem neuroticismus. Tyto pojmy hojně používáme v průběhu života v podobě jako například citlivka, přecitlivělost, cítá, nebo i necita a další pojmenování, která vycházejí z emotionality a jejich vzorců chování. Víme však co vysoká osobnostní citlivost opravdu znamená? Co nám v životě dává a co naopak bere? Umíme s citlivostí pracovat tak, abychom z ní vytěžili maximum pozitiv pro náš každodenní život?

Když jsem na začátku roku 2023 dělala krátký výzkum na základní škole, většina dotazovaných žáků odpověděla, že citlivostí rozumí to, zda je někdo více ubrečený nebo méně. 80 % dotazovaných dětí se ohodnotilo jako málo citlivé. Opravdu tomu tak bylo nebo se styděly přiznat, že vnímají emoce? Nebo jsou naučeny emoce potlačovat? Zajímavým zjištěním později bylo, že výsledky osobnostní diagnostiky v dané škole poukazovaly na přesný opak. 80 % všech dotazovaných dětí disponovalo vyšší mírou emotionality, tedy citlivostí. A tak se můžeme znovu ptát, jak je pojem citlivosti ve výchově postaven? Je citlivost žádaná, nebo se stále objevuje

trend z dávných dob, že citlivost je doména děvčat, chlapi musí být tvrdáci a když pláčou, nejsou chlapi? Vše poukazuje na to, že se stále ze strany rodičů objevuje výchova „zraněné mužské energie“, která bere především klukům právo na pocity. A tady začíná osobnostní příběh nás všech. Právo na pocity. Kdybychom na pocity neměli právo, nikdy bychom s osobnostní podotýkám „vrozenou“ emocionalitou nedisponovali. Jednoduše by nám chyběla, nevyvinula by se, protože by pro nás nebyla dostatečně důležitá.

Informačně-energetická výměna mezi živými a neživými objekty se uskutečňuje nepřetržitě a nezávisle na vědomí člověka. Vědomě člověk může ovlivnit charakter, intenzitu, barevná pásma elektromagnetického spektra, množství a nasměrovanost informačně-energetických výměn. V eniologických oborech je nedostatečně vysvětlena vědomá informačně-energetická vzájemná výměna člověka, jeho jemnohmotných těl, fyzického těla a psychiky s vnějším prostředím a jeho objekty. Přitom je využívána ve všech eniologických oborech. Pro širší pochopení eniologických termínů informačně-energetické výměny je uvedeno několik z nich. Vývoj eniologických oborů vede k tomu, že informačně-energetické výměny mohou být využívány v interpretacích velkého množství termínů. Proto je nutný jejich všestranný eniologický výklad.

A. L. Vasilčuk

Soukromá praxe enioanatomie (Hodonín, Česká republika)
Private practice of enioanatomy (Hodonín, Czech Republic)

Informačně-energetická výměna v 6 výkladech

Information-energy exchange in 6 interpretations

Článek byl zařazen po recenzním řízení

Resumé. Je nutné všestranně vysvětlit informačně-energetickou výměnu a korektně ji využívat ve výkladu terminologické nomenklatury eniologických oborů. Fakticky mohou být použity při interpretaci velkého množství eniologických termínů, což může vést k jejich všestrannému a objektivnímu pochopení eniologické podstaty, objektivní reality a vzájemných výměn mezi živými a neživými objekty.

Resume. It is necessary to comprehensively explain the information-energy exchange and use it correctly in the interpretation of the terminological nomenclature of eniological fields. In fact, they can be used in the interpretation of a large number of eniological terms, which can lead to their comprehensive and objective understanding of the eniological essence, objective reality and mutual exchanges between living and non-living objects.

Klíčová slova: informačně-energetická výměna, vzájemná výměna, výměna mezi jemnohmotnými těly, nevědomá a vědomá výměna.

Key words: information-energy exchange, mutual exchange, exchange between subtle bodies, unconscious and conscious exchange.

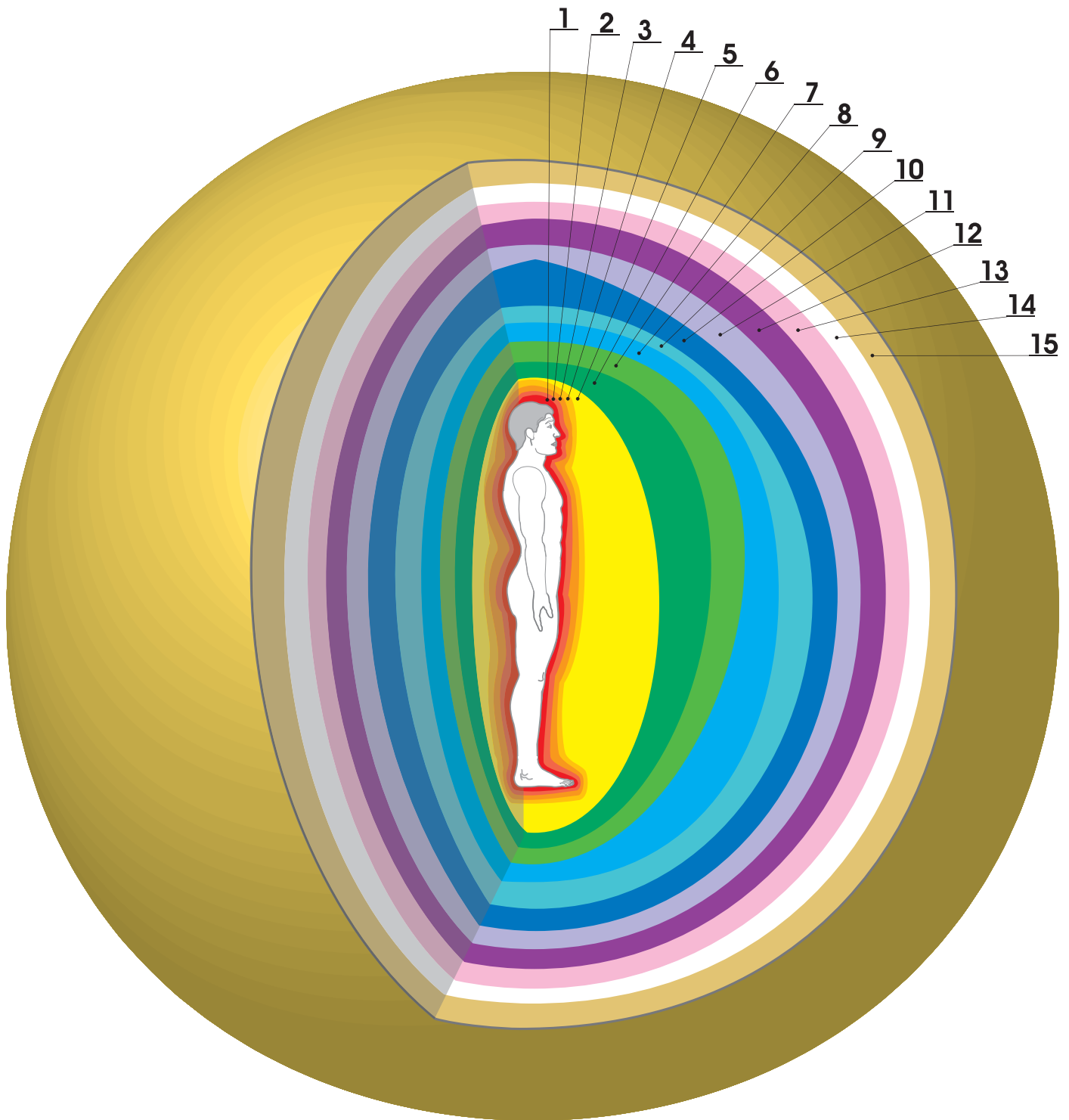
Aktualita. Eniologické termíny informačně-energetická výměna jsou dnes nedostatečně vysvětleny z hlediska eniologických oborů, proto jejich význam a informačně-energetický obsah objektivně nevysvětluje podstatu eniologických termínů většiny eniologických oborů, což značně komplikuje jejich výklad, zpomaluje vývoj eniologické nomenklatury, eniologického myšlení, eniovědomí, pochopení enioreality a nepřetržitě informačně-energetické vzájemné výměny mezi člověkem, společností, přírodou, Zemí, biosférou, infosférou, noosférou, Vesmírem, duchovním Bytím a jejich živými a neživými objekty.

Cíl. Popsat eniologické termíny informačně-energetická výměna.

1. informačně-energetická výměna [eniologie, *Anatolij Vasilčuk*] proces vzájemné činnosti s převažující výměnou informací než energií mezi různými druhy hmoty, formami jejího pohybu a jednotlivými hmotnými objekty v Přírodě. Informačně-energetickou výměnu je možné rozlišovat na základě různých znaků. Lze ji klasifikovat podle pásma elektromagnetického spektra, objektu, informačně-energetických polí apod.

2. informačně-energetická výměna jemnohmotných těl [*Anatolij Vasilčuk*, enioanatomie] vzájemné předávání informací, částic, světla, energií, informačně-energetických substancí a bioplazem mezi jemnohmotnými těly a informačně-energetickými poli prostředí. *IRVJT*: podmiňuje individuální zvláštnosti ontogenetického a evolučního vývoje člověka; přeorientovává fylogenetický vývoj člověka prostřednictvím jeho ontogeneze; napomáhá vytvoření individuální symbiózy informačně-energetických, organických a anorganických hmot lidského, pozemského, kosmického a duchovního pů-

vodu z minulého přítomného a budoucího času, proto se stává možným život a programování budoucího člověka; zabezpečuje určitými informacemi, částicemi, světlem, energiemi, informačně-energetickými substancemi a bioplazmami procesy vývoje, zdokonalení a projevů člověka, jeho konkrétních vlastností, zvláštností, schopností, funkcí a funkčních možností; vytváří informačně-energetické podmínky pro syntézu individuálních specifických životních informačně-energetických bioplazem a univerzální životní informačně-energetické bioplazmy, které zabezpečují životaschopnost a životní činnost molekul, buněčných organel, buněk, tkání, orgánů, systémů organismu a všech těl člověka; dává člověku individuální biologickou, sociální, psychickou, intelektuální, mentální, emocionální, morální, etickou, estetickou, pohlavní, PSI-fenomenální, duchovní, duševní, božskou, informační, energetickou, informačně-energetickou a elektromagnetickou identitu; neumožňuje mutaci lidské identity v procesu jeho fylogeneze a ontogeneze; sjednocuje v člověku jeho minulost, přítom-

Obr. 2. Vnější části jemnohmotných těl člověka (sagitální řez)

1 – červené tělo; 2 – světle zářivě červené tělo; 3 – oranžové tělo; 4 – světle zářivě oranžové tělo; 5 – žluté tělo; 6 – zelené tělo; 7 – světle zářivě zelené tělo; 8 – blankytné tělo; 9 – tyrkysové tělo; 10 – modré tělo; 11 – šedíkové tělo; 12 – fialové tělo; 13 – růžové tělo; 14 – bílé tělo; 15 – zlaté tělo

- mantry VAM, BCHAM, NAM, JAM, RAM a LAM, modlitby, hudbu všech přírodních oranžových a světle zářivě oranžových pásem elektromagnetického spektra
- informačně-energetický vliv kamenů – tygří oko, karneol (Sarder), měsíčního, a také Měsíce a oranžového světla
- klidné pozorování průzračné čisté vody a koupel v ní
- aplikace oranžovým světlem a oranžovými informačně-energetickými hmotami
- implantace do oranžového a světle zářivě oranžového čakerního kuželu enioanatomických hologramů jejich enioanatomické normy, strukturně-funkčních stavů a režimů fungování
- masáže těch částí těla, na které se projektují čakerní kužely, a reflexních zón čaker
- vůni a chuť všech oranžových jahod, zeleniny, ovoce, květin, rostlin a stromů
- pozorování vnějšího prostředí prostřednictvím oranžového a světle zářivě oranžového čakerního kuželu
- vědomého otevírání a zavírání základů oranžového a světle zářivě oranžového čakerního kuželu a pohybů jednotlivých okvětních lístků kolem všech tří os prostoru
- vědomého přemísťování oranžových informačně-energetických hmot po a proti směru otáčení hodinových ručiček a jejich přímočaře protilehle nasměrovaného přemísťování skrze membrány otevřených základů oranžového a světle zářivě oranžového čakerního kuželu.

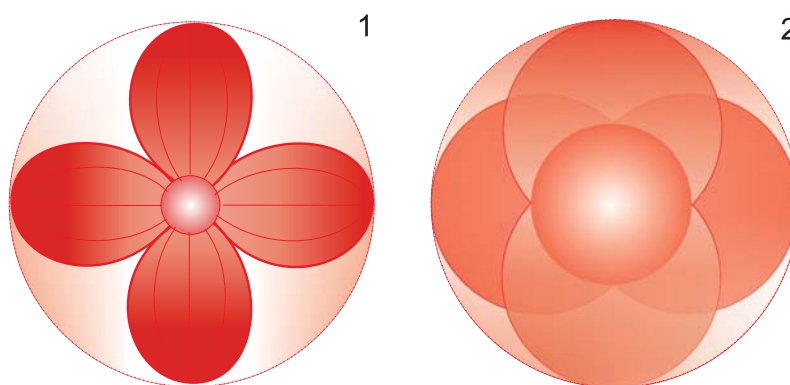
V eniopsianatomické technologii vývoje žlutého kuželu je nutno doplňkově využít:

- technologii vývoje a zdokonalení PSI-fenomenálních pocitů s uvědomováním si žlutého čakerního kuželu, jeho strukturně-funkčních stavů a režimů fungování
- mentální holografickou představu a vizualizaci **žlutého** čakerního kuželu, přičemž svou velikostí nesmí být větší než zelený čakerní kužel a menší než světle zářivě oranžový čakerní kužel; žlutý kužel je umístěn mezi světle zářivě oranžovým a zeleným čakerním kuželem – to proto, aby nebyly dopouštěny hypotrofické a hypertrofické strukturně-funkční stavy žlutého kuželu; ve **stadiu vývoje** žlutého čakerního kuželu je nutné si ho holograficky představovat a vizualizovat pouze v mezích žlutých pásem elektromagnetického spektra, což odpovídá jeho enioanatomické normě; ve **stadiu zdokonalení a univerzálního vývoje** je nutné

si ho holograficky představovat a vizualizovat v přírodních červených, světle zářivě červených, oranžových, světle zářivě oranžových, žlutých, zelených, světle zářivě zelených, blankytných, tyrkysových, modrých, šedivých, fialových, růžových, bílých a zlatých pásmech elektromagnetického spektra, což odpovídá enioanatomické normě jeho univerzálního vývoje

- mentální holografickou představu a vizualizaci jakékoliv enioanatomické strukturní komponenty žlutého čakerního kuželu, přičemž je nutné vycházet pouze z jeho enioanatomické normy, stavby, struktury, architektoniky, formy, funkcí a funkčních možností
- převážně sestupné a vzestupné sluneční dýchání pravou nosní dírkou, dýchání žlutým čakerním kuželem se současnou mentální holografickou představou a vizualizací pohlcovaných a vylučovaných v rytmu dýchání skrze membránu základu kuželu žlutých informačně-energetických hmot, informací, částic, světla a energií
- mantry RAM, DO, NDA, NA, TA, TCHA, DE, DCHE, NE, PA a PCHA, modlitby, hudbu všech přírodních žlutých pásem elektromagnetického spektra
- informačně-energetický vliv kamenů – tygří oko, jantar, topaz, citrín, malachit, žlutý turmalín, a také Slunce, prány, shamány a žlutého světla
- aplikace žlutým světlem a žlutými informačně-energetickými hmotami
- implantace do žlutého čakerního kuželu enioanatomických hologramů jeho enioanatomické normy, strukturně-funkčních stavů a režimů fungování
- masáže těch částí těla, na které se projektují čakerní kužely, a reflexních zón čaker
- vůni a chuť všech žlutých jahod, zeleniny, ovoce, květin, rostlin a stromů
- pozorování vnějšího prostředí prostřednictvím žlutého čakerního kuželu
- vědomého otevírání a zavírání základu žlutého čakerního kuželu a pohybů jednotlivých okvětních lístků kolem všech tří os prostoru
- vědomého přemísťování žlutých informačně-energetických hmot po a proti směru otáčení hodinových ručiček a jejich přímočaře protilehle nasměrovaného přemísťování skrze membránu otevřeného základu žlutého čakerního kuželu.

Pokračování v čísle 42

Různé druhy základů základního kužele čakry múláhára
1 – základ s oválně kulatými okvětními lístky; 2 – základ s kulatými okvětními lístky

ální zvláštnost eniologie spočívá v tom, že studuje každé vzájemné spojení komplexně. Studuje nejenom různé druhy, ale i kvalitu, trojjedinost eniovzájemné činnosti: informační, energetickou a hmotnou. Informační skladebnou eniovzájemnou činnost je nutné pozorovat ve dvou aspektech: kvalitativně-sémantickou (smyslovou) a kvantitativně-syntaktickou (strukturální). Eniologie se opírá o celé spektrum moderních znalostí. Světonázorové osvojení nových výsledků fyziky, kybernetiky, biologie a psychologie umožňuje dát vědecké objasnění „nevysvětlitelných“ vlastností eniofenoménů. Eniologie je nepřetržitě spojena s procesy samoorganizace hmoty. Metodologickými principy formování teoretické platformy eniologie jsou nové dialektické koncepce jednoty informačně řízených a energetických aspektů vývoje, což vede k detailu složitější samoorganizace hmoty. Pojednání progresivní evoluce představ o entropii, zrcadlení a informaci, jejich rolí ve vývoji eniofenoménů organizace a samoorganizace dává podmínky pro vytvoření konceptuálního základu eniologie (F. R. Chancerov); **2.** Systém specifického vědecko-okultního poznání, který se zakládá na principech nadfyzického přijímání vnější reality a objasňuje přírodní procesy na základě jejich energoinformační příčinně-následkové podmíněnosti. Eniologie reprezentuje mnoho směrů vědecko-výzkumného a inženýrsko-technického hledání jejich spojení s jimi doprovodnými nadfyzikálními efekty a fenomény, interpretuje je v kontextu informačně-energetické výměny v přírodě (K. J. Balandin); **3.** Mezidisciplinární odvětví znalostí o fundamentálních zákonech Bytí, které se otvírá prostřednictvím energoinformační výměny v přírodě a společnosti. Eniologii je nutné chápat jako vývoj mezidisciplinárních idejí kvantové fyziky, systémového pochodu a synergetiky, které patří do výzkumu a interpretace procesů komunikace a samoorganizace nejenom s využitím zvrtných spojení a nového pochopení času, ale i nových vlastností hmoty, což je podmíněno jednou z její skladebných informačně-polních substancí, která zabezpečuje projev principiálně nových hodnot kterychkoliv objektů: od elektronu po vesmír. Této hodnotě je nejbližší název „život“, tzn. všechny objekty stavby světa tou nebo jinou měrou projevují emergentní vlastnosti živé, oduševnělé podstaty, která má vlastnosti vzájemné činnosti díky přítomnosti ve kterémkoliv objektu vesmíru informačního pole. Vědecký základ eniologie je založen na synergetickém pochopení celostnosti toho, že ve fyzice je nazývána energií a vzájemnou činností s novým chápáním místa fyzikálního vakua a temné hmoty v Bytí, a také na principiálně nové představě o vědomí a projevu života, zejména v nebilkovinové formě. Díky eniologii vznikla možnost podstatně odlišné analýzy procesů evoluce, a především evoluční přírodovědy prostřednictvím odhalení mechanismu vzájemné činnosti hmoty a informačního pole (G. I. Švebs); **4.** Věda o procesech energoinformační výměny ve stavbě světa. Eniologie je moderní pojem o nejstarších ezoterických znalostech civilizace; nejenom ezoterický směr v obecně přijímaném chápání a věda o všem (V. J. Rogožkin).

Enioanatomie – disciplína, která studuje stavbu, formu, strukturu, architektoniku, topografii, funkce a vzájemné vztahy jemnohmotných těl člověka, které jsou koncentrovanými informačně-energetickými projevy vesmírné objektivní reality a uskutečňují nepřetržitě informačně-energetické vzájemné výměny s Vesmírem a všemi jeho objekty. Enioanatomie popisuje základní informačně-energetické hmoty, které se podílejí na stavbě jemnohmotných těl, univerzální, specifické,

univerzálně-specifické a vysoce specifické životní informačně-energetické bioplazmy jemnohmotných těl, holografické integrace těl, funkční možnosti jemnohmotných těl a jejich význam pro léčení, regeneraci, rehabilitaci, rekondici, výchovu a výuku člověka. Disciplína umožňuje jednoznačný terminologický výklad jemnohmotných těl, jejich eniostruktur, funkcí a funkčních možností vzhledem k objektivním charakteristikám těl a jejich jednotlivých eniostruktur. Enioanatomie je mezidisciplinárním oborem, což umožňuje vytvořit informační základ pro eniocytologii, eniohistologii, eniomolekulární biologii, eniofyziologii, eniopsychologii, eniopedagogiku, eniomedicínu a jiné enioobory. Enioanatomické znalosti umožňují duchovní a PSI-fenomenální vývoj člověka, značně rozšiřují a prohlubují znalosti o člověku, eniotechnologii jeho výchovy, výuky, vývoje, léčení, regenerace, rehabilitace a rekondice. Enioanatomie obohacuje všechny s člověkem spojené obory, umožňuje novou interpretaci člověka, dává mu možnost poznat sebe, svět a smyslovým orgánům nedostupné jemnohmotné informačně-energetické Bytí. Enioanatomie je výukovým a vědeckým oborem, který je v mnohých aspektech propojený s kvantovou fyzikou, kosmologií, eniologií, klasickou anatomií, cytologií, histologií, molekulární biologii, fyziologií, biochemií, psychologií, pedagogikou, filozofií, teologií, přírodovědnými obory a mnoha jinými obory. Objektem enioanatomie je 15 základních jemnohmotných těl, 61 sekundárních komponentních jemnohmotných těl a 105 sekundárních identických jemnohmotných těl. V současnosti je známo 181 jemnohmotných těl. Výuce a výzkumu podléhá stavba, umístění, topografie, forma, struktura, architektonika, vzájemné vztahy, funkce, fyzikální a geometrické charakteristiky, informačně-energetické hmoty každého jemnohmotného těla, význam jemnohmotných těl ve všech sférách života člověka. V procesu výzkumu a výuky enioanatomie jemnohmotných těl lidstvo obdrží znalosti o: 1. stavbě, formě, struktuře, architektonice, topografii, funkcích, funkčních možnostech jemnohmotných těl člověka a jeho jemnohmotné podstatě; 2. primárnosti, sekundárnosti, dočasnosti a věčnosti těl člověka; 3. informačním obsahu jemnohmotných těl, jejich univerzální, specifické, univerzálně-specifické a vysoce specifické informačně-energetické životní bioplazmě; 4. změně charakteru informačního obsahu jemnohmotných těl a vlivu těchto změn na fyzické tělo, fyziologické procesy, psychiku, psychofyziologické projevy, socializaci, stav zdraví, vývoj člověka, jeho vlastností, zvláštností, schopností, fyziologických, psychických, intelektuálních, duchovních, PSI-fenomenálních a sociálních možností aj.; 5. symbióze jemnohmotných těl s fyzickým tělem, jednotě biotické a informačně-energetických forem života člověka; 6. člověku jako informačně-energetickém biofyzikálním kosmicko-pozemském hologramu; 7. integrální matrici, podle které se uskutečňuje morfogeneze fyzického těla; 8. informačně-energetických příčinách všestranného, harmonického, vysoce duchovního nebo nedostatečného a antiduchovního vývoje člověka a faktorech vzniku nemocí, mutací, psychických poruch, změn identity, depersonalizace aj.; 9. možnosti dosažení všestranného vývoje jemnohmotných těl a jejich využívání pro sjednocené léčení, výchovu a výuku člověka; 10. jemnohmotných tělech jako informačně-energetickém základu eniomedicíny, informační medicíny, eniopsifenomenální medicíny, různých enioterapeutických, enioanatomických, eniopsianatomických, eniopsychických a eniopedagogických technologiích PSI-fenomenálního vývoje člověka.

Autoři vědeckých a vědecko-odborných článků

Authors of scientific and scientific-professional articles

Plné charakteristiky jednotlivých autorů najdete na internetové stránce časopisu v odkazu **Autoři**.

prof. Ing. Karel Bartušek, DrSc. Byl vědeckým pracovníkem zabývajícím se technikami měření elektrických a magnetických polí a vývojem metod magneticko-rezonanční tomografie. Na základě vlastních zkušeností, výsledků mnoha experimentálních pokusů v oblasti psychotroniky a statisticky významných reakcí lidského organismu na mentální stimulační používá zajímavý směr mentální diagnostiky a terapie. Pomohl mnoha lidem odstranit jejich zdravotní problémy. Hlavním cílem jeho bádání je však hledat propojení klasické medicíny a léčitelství na základě fyzikálního vysvětlení.

doc. PhDr. Zuzana Hudáková, PhD. Působí jako vysokoškolský pedagog. Zaoberá se novým pohledem na zdraví s využitím poznatků interaktivní medicíny.

PhDr. Michaela Machajová, PhD., MPH Působí na katedře VZ od roku 2012, od roku 2013 už ve funkci zástupkyne vedoucí katedry veřejného zdravotnictví. Svoje profesionálně zameranie sústreďuje na oblasť hygieny práce, hodnotenia zdravotných rizík, preventívneho a klinického

pracovného lékařstva, legislatívy, ochrany a bezpečnosti zdravia pri práci, pracovnej zdravotnej služby, ergonómie a poskytovania prvej pomoci. Má praktické skúsenosti z oblasti objektivizácie rizikových faktorov životného a pracovného prostredia, zabezpečovania pracovnej zdravotnej služby ako aj činnosti regionálnych úradov verejného zdravotníctva. Nadobudnuté poznatky a praktické skúsenosti odovzdáva študentom verejného zdravotníctva vo vyučovacom procese už viac ako 10 rokov. Je aktívnou členkou Slovenskej komory medicínsko-technických pracovníkov a v neposlednom rade je držiteľkou zlatej medaily MUDr. Ivana Stodolu, ktorá jej bola udelená Hlavným hygienikom Slovenskej republiky PhDr. RNDr. MUDr. Jánom Mikasom, PhD., MPH. za jej doterajší prínos pre odbor Verejné zdravotníctvo.

Mgr. Michal Černý (1976) V letech 1997-2005 vystudoval žurnalistiku a mediální studia na FSV UK v Praze. Jako novinář se zaměřuje na vědu a technologie, zejména informační. V letech 2004-2009 pracoval jako redaktor IT časopisu CHIP. Poté spolupracoval s týdeníkem Respekt, s německými časopisy Bild der Wissenschaft a MIT

Technology Review, a mnoha dalšími médii v ČR (ČT, ČRo, Týden, VTM Science a další). Později se jako novinář začal zabývat také alternativní medicínou či tématy kolem ekologie a trvale udržitelného rozvoje. Je členem Střediska západočeských spisovatelů v Plzni. Věnuje se i grafické tvorbě, kameře a střihu. Přibližně od roku 2000 se zabývá čínskou filosofií, v poslední době intenzivněji i starověkým Egyptem.

Ing. Ludvík Fritscher (1954) Vyučil se jako chemik nátěrových hmot v Kralupech nad Vltavou, absolvoval večerní chemickou průmyslovku v Gottvaldově. Potom pokračoval ve studiu na VŠ chemicko-technologické v Pardubicích, obor analytická chemie. Do práce nastoupil jako technolog

v podniku Barvy a laky v Uherském Hradišti. Následně pak krátce pracoval v laboratoři na OHS v Uherském Hradišti a dále nastoupil jako vedoucí laboratoře ve Vodních zdrojích v Chrudimi. Původně byl materialista, ovlivněn studiem chemie. Ovšem koncem 80. let se setkal s pojmem informační soustava, což vedlo k obratu jeho myšlení, protože se naskýtal možnost na mnohem lepší vysvětlení dějů a jevů v živých systémech.

PaedDr. et Mgr. Zuzana Vaňková (1980)

Psycholožka a pedagožka. Věnuje se tématům primární terapie, jako jsou traumata z prenatálního, natálního a postnatálního období. Je autorkou knihy „Naučte se řeč vašeho miminka“, která ukazuje přirozenou komunikaci miminek s matkou a eliminaci

dětských traumat na základě instinktivního se vyjadřování dítěte. Věnuje se terapii již řadu let a své zkušenosti s primární terapií získala v zahraničí, kde 4 roky žila. Jejím hlavním cílem je propojovat psychologii, neurologii a biologii v práci s klienty.

Akad. doc. Mgr. Anatolij Vasilčuk, CSc. (1949)

Docent anatomie, kandidát pedagogických věd, magistr psychotroniky a biomagnetologie, doktor eniopsycholog, národní léčitel Ukrajiny, mistr sportu Ukrajiny, člen Redakční rady vědeckého časopisu Fenomén člověka, Zdravý způsob života, zakladatel, předseda Redakční rady a šéfredaktor časopisu

Eniologie člověka. Je autorem 1 472 vydaných vědeckých článků, 23 monografií, 3 učebnic, 1 výukově-metodické příručky a 12 vynálezů, inovativních enioanatomických, eniopsianatomických, eniologografických, eniopsychických, eniopedagogických, eniologických a enioterapeutických technologií léčby, relaxace, regenerace, rehabilitace, rekonvalescence, výchovy, výuky, intelektuálního, duchovního, PSI-fenomenálního vývoje, tréninku a zdokonalení jemnohmotných těl člověka. Zakladatel nových vědeckých a výukových oborů – enioanatomie člověka a eniomedicíny.

Ing. Tomáš Havrda (1973) Enterprise Architect. Architekt vnitřních i vnějších struktur firem. Zvyšuje společností prosperitu a zlepšuje jejich atmosféru tak, aby lidé pro firmu rádi pracovali. Vytvořil Příručku složenou z pracovních karet. Jednotlivé

pracovní karty vycházejí z předpokladu, že i firma/tým je živá, vědomá bytost. Mohou lidi provázet na cestě při vnímání, komunikaci a spolupráci se svou společností/svým týmem. Tato metoda navazuje na tisícileté tradice východních moudrostí. Působí na hlubokých úrovních. Funguje rychle, jednoduše a s rozsáhlými výsledky. Zakladatel a leader komunity Rodina svobodně-podnikajících lidí ICA (od roku 2010).